

forbruget er behandlingshyppigheden.

I tabel 2 er behandlingshyppighedens fordeling på bekæmpelsesmiddelgrupper i perioden 1990-1993 angivet.

Tabel 2. Behandlingshyppighed 1990-1993 for det samlede dyrkede landbrugsareal i omdrift. Pesticidhandlingsplanens reduktionsmål pr. 1. januar 1990 og 1. januar 1997 er angivet med fed skrift.

Hovedgruppe	Behandlingshyppighed						
	Gnst. 1981-85	1.1.1990	1990	1991	1992	1993	1.1.1997
Ukrudtsmidler	1,27	0,95	1,34	1,29	1,28	1,24	0,64
Vækstregulatorer	0,14	0,11	0,38	0,09	0,13	0,15	0,07
Svampemidler	0,81	0,61	0,84	0,83	0,71	0,57	0,41
Insektmidler	0,45	0,34	1,00	0,71	0,61	0,61	0,23
I alt	2,67	2,00	3,56	2,93	2,73	2,57 ¹⁾	1,34

Anm.: Hvis sædskiftet i referenceperioden 1981-85 havde været sammensat på samme måde som i 1993, ville talværdien i referenceperioden have været ca. 20 pct. højere end de aktuelle 2,67. Der er således i 1993 sket et relativt fald i behandlingshyppigheden på godt 20 pct.. Den lave forekomst af skadegørere i 1993 vurderes at have påvirket forbruget i nedadgående retning.

¹⁾ Hvis de udyrkede brakarealer umiddelbart inddrages i opgørelsen, fås en tal-værdi på 2,38.

1993 var det første år med obligatorisk braklægning af landbrugsarealer i omdrift. Disse arealer behandles i begrænset omfang med ukrudtsmidler i forbindelse med, at arealerne atter inddrages i dyrkning, idet der bl.a. kan ske en opformering af kvikgræs og andet ukrudt i forbindelse med braklægningen, fordi der ikke må anvendes bekæmpelsesmidler på arealerne i udtagningsperioden.

Da behandlingshyppigheden som tidligere nævnt er en opgørelse af sprøjteintensiteten på det dyrkede areal i omdrift, afspejler den ikke miljøvirkningen ved, at en del af landbrugsarealet udgår af omdriften eller braklægges. En del af rotationsbrakarealerne fra 1993 er i 1994 fortsat som permanent brak. Afhængig af, hvordan de forskellige typer af brak indregnes, fås forskellige talværdier.

I 1993 blev der, set i forhold til referenceperioden, dyrket relativt flere afgrøder, som traditionelt sprøjtes intensivt. Beregninger viser, at hvis sædskiftet i referenceperioden havde været sammensat på samme måde som i 1993, ville behandlingshyppigheden i referenceperioden have været ca. 20 pct. højere end de aktuelle 2,67.

Tages der udgangspunkt i den forhøjede behandlingshyppighed for referenceperioden, ses der i 1993 et relativt fald i behandlingshyppigheden på godt 20 pct. Hvorvidt brakarealerne indregnes eller ej, har ingen betydning for størrelsen af det relative fald.

I 1993 er der generelt rapporter om små forekomster af sygdomme og skadedyr, ligesom ukrudtsbekæmpelsen heller ikke angives at have voldt særlige problemer. Dette vurderes at have påvirket forbruget

i nedadgående retning. I år med mindre gunstige vejrforhold må det forventes, at forbruget vil stige.

I følge handlingsplanen skal der ved vurderingen af forbruget tages hensyn til de naturlige svingninger, der sker fra år til år, som følge af f.eks. forekomst af skadegørere og ændringer i sædskiftet, herunder efterafgrøder og dels til, at der i forbruget efterhånden indgår mindre skadelige midler. Forbruget opgjort som behandlingshyppighed og som mængden af aktivstoffer afspejler ikke de enkelte bekæmpelsesmidlers forskellige miljømæssige egenskaber som f.eks. giftighed overfor fugle eller fisk, nedbrydnings tid og mobilitet.

I forbindelse med afrapporteringen af pesticidhandlingsplanen i 1997 vil der indgå en vurdering af, hvilken betydning braklægningen og de øvrige forhold, som ikke indgår i behandlingshyppigheden eller mængden af aktivstof, har for opfyldelse af pesticidhandlingsplanens målsætning.

Anvendelsen af pesticider, der bruges i meget lave doser - de såkaldte minimidler - er i løbet af de sidste 10 år øget med henblik på at afdække, om anvendelsen af minimidler indebærer særlige miljømæssige problemer. Resultatet af denne indsats vil blive forelagt Folketinget i 1997 i sammenhæng med afrapporteringen af pesticidhandlingsplanen.

Den samlede behandlingshyppighed lå i 1993 på 2,57, hvilket er et fald på knap 4 pct. i forhold til gennemsnittet for perioden 1981-85. Sprøjteintensiteten på det dyrkede areal og dermed miljøbelastningen efter dette mål er altså stort set uændret i forhold til udgangspunktet.